

Miroljub Todorović

NIKO NIJE SOLIO TUĐU ČORBU

(Šatro žvake)

Tip je pristao na sve naše zahteve

Zvrnuo mi je kulov iz druge klape. Trebalo je da uradimo šemu oko nekog važnog dila. Radilo se o velikoj lovi, a šljaku nismo mogli sami da zboškamo.

Kljinčili smo u „Maži” i razmenjivali žvaku. Tip je pristao na sve naše zahteve pa smo brzo skontali šemu.

Niko nije solio tuđu čorbu

Sve nam je išlo od ruke. Mungos nas je dobro hendlovaio. Sjatio je nove klikeraše u klapu s moćnim vijugama. Tal je bio dobar, posao je cvetao. Niko nije solio tuđu čorbu. Gledali smo da ne pravimo veće ispale pa nas ni murija nije često dirala.

Negativno kevdće o meni

Šta tera tog morona da me krpi i šitično pljuje, nisam skontao. Folinjali su mi pajtosi da negativno kevdće o meni, na svakom koraku, čupave divča žvake koje je sam isfazoirirao. Niko nije gutao te njegove divlje folove i žvake za ludake.

Po njemu, kako mi je došetalo u uvo, ja sam najveća izdrkotina i šljamčuga u Begišu.

Zakucao sam se

Šetajući Skadarskom pored tog bircuza uvek bih se raznežio. Kako i ne bih, tu sam nagazio Sanju.

Ufurao sam u bircuz, radoznao zgubidan. Sanja je kljinčila za nekim stočićem sama. Odmah mi je odigravala. Startovao sam, nakačio se, ponudio je pićem. Sedeli smo i dugo razmenjivali žvaku. Zakucao sam se. Od tada smo zajedno.

Pera Svraka

Niko Peru Svraku nije đanio. Gotivio je da delje tešku žvaku. Njegove dupoderine bile su providne, živi piš. Bio je jebeni gnjavator. Davio nas je svojim moronskim žvakama. Jedva smo čekali da ga šupiramo iz klape.

Mangaši

Bio sam u čabru. Trojica mangaša, sačekalo me je na uglu Dušanove i Skadže. Bilo je mračno, nisam im uđanio face.

Dvojica su me skembala za šape. Čvrsto su me stegli ko mengelama. Nisam mogao da otkinem fleku.

Treći me je zviznuo peglom u bradu, a onda dokusurio štulom u menzu. Zveknuo sam pokošen na kaldrmu.

Mangaši su zbrisali.

Ujak Voja

Sanjin ujak Voja bio je prćaknut lik. Soler bez žene i dece nije gotivio porodična have-risanja, bezvezne sedeljke, proslave i tarapane. Za njega je žilka bila sve. Voleo je da šljaka i za malu lovu, neki jebeni davež i kulovštinu. U šljaki je gustirao. Sve ostalo za njega je bila trula priča, dilejisanje i gubljenje vremena.

Mita Metiljavi

Mita Metiljavi, iz naše klape, utripovao je da boluje od neke neizlečive boljke. Stalno je kenjkao i kunjao. Jadao se kako je kalirao i uftiljio se, ali mi to nismo na njemu uđanili.

Zapustio je šljaku i zamolio Mungosa da neko vreme ne dolazi na posao jer želi da potraži lek za svoju boljku. Mungos ga je već ošacovao kao šminkera i neradnika pa je je-dva čekao da mu vidi leđa.

Kisnuo sam u gajbi sam

Tek što sam se pridigao iz popodnevne sovke.

Kisnuo sam u gajbi sam. Sanja je negde odmaglila, a nije se glasnila.

Pustio sam telku. Nikakva žešća fora se nije odigravala. Na drugom kanalu smor-na gnjavaža od filma. Na radivoju davežna klasika.

Cugnuo sam daskovaču i skuvao kafu da se ofrkestim.

Ubio se Duka Detlić

Ubio sa Duka Detlić, stari dobri pajtos koga smo svi u klapi gotivili.

Kalirala mu žena pre mesec dana od raka dojke. Žgepčad nisu imali. Duka je bez žene odlepio. Zatvorio se u gajbi. Nigde nije furao. Kaširao je da uzima hranu. Nikog nije primao.

Nabartale ga komšije obešenog u kupatilu.

Uzalud sam dizao vatru da stane

Visio sam dugo na autobuskoj stanici kod „Bajlonija”. Bas je stigao prepun raje. Dok sam se spremao da uđem jedna baba, ispred mene, zastala je na stepeniku pred vratima basa. Idaljke su joj otkazale, nije mogla da uđe. Uhvatio sam je za ofingere i ugurao. Čim je ušla, šofer je zatvorio vrata i krenuo. Uzalud sam mu mahao šapom i dizao vatru da stane.

Loše sam trovao sovu

Remnuo sam se iz knjave kasno. Loše – sam trovao sovu. Bezvezni snovi. Noćne more. Bio sam trošan kao pas.

Sanja je u mutvaku kantala šerpama, spremala mandžu. Nije mi se njupalo, samo mi se knjavalalo. Okrenem se polako u zembilju i opalim sovku.

Uključiše me u priču

– Ima li koga iz moje klape? – pitam matorog kustosa Mošu koji je kisnuo pred vratima jednog fensi bircuza, na Doróolu, i sunčao svoju ćelavu tikvaru.

– Ima – ispljuni on – eno u ćošku, kraj mutvaka, domundavaju se.

Ufuram unutra. Mungos i dva pajtosa sede i razvezali žvaku.

Kad me ždraknuše, vabnuše me za sto i uključiše u priču.

Zašto mi to folinjaš?

Dok sam dreždao na bas stanici, kod štajge, jedna zgodna koka, srednjih godina, razmenjuje žvaku mobiškom.

– Zašto mi to folinjaš? Ja s tim nemam nikakve veze. To su grozne laži, divlji folovi. Zašto kupuješ te paljevine, veruješ idiotima? Nikad te nisam prevarila. Kako možeš to da mi ispljuneš? Ti si totalni kreten!

Diže vatru histerična koka i precvika vezu.

Kubanski tompusi

Sedim i pijuckam viskozu u „Kolarcu”. Lep dan u Knez Mišovoj. Raja je landrala i džakala.

Prikenja mi se neki frajer i ponudi da kupim kubanske tompuse. Nisu česti u Begišu. Pitam odakle ih nabarta. Kaže šalje mu pajtos iz Havane.

Šapiram nekoliko komada. Ponudim frajeru da sedne i častim ga pićem.